

meget sjældent ydes til uværdige. Den som Bilag Nr. 1 optrykte, af Finansministeriet udarbejdede Oversigt — litra b — over de hidtil ydede Maskinloan viser da ogsaa, at Statskassen har meget faa Tab paa disse Loan. Som Bilag Nr. 2 er optrykt det Ansøgningskema, der anvendes. For Loanene stilles der Sikkerhed i Form af 1. Prioritets Panteret i de indkøbte Maskiner. Undertiden kræves Kaution af to vederhæftige Mænd. Kravet om Sikkerhed i Maskinerne har ikke hidtil voldt nogen Vanskelighed, bortset fra de sønderjydske Landsdele, i hvilke Underpant i Løsøre ikke kendtes, og hvor man derfor maatte hjælpe sig ved at give Loanet Form af et Køb paa Afbetaling efter Reglerne i Lov Nr. 244 af 8. Maj 1917. Fra 1. April 1927 har imidlertid Ikrafttrædelsen af Tinglysningsloven Nr. 11 af 31. Marts 1926 medført, at denne Særstilling for de sønderjydske Landsdele er faldet bort, men samtidig har Reglen i Tinglysningslovens § 38 medført nye Vanskeligheder, der dog væsentligst rammer de Tilfælde, hvor Laansøgeren ejer den Ejendom, i hvilken Virksomheden drives.

Udvalget, der saaledes som dets Kommissorium er affattet, ikke menér at kunne optage denne Form for Statsloan i et eventuelt Lovforslag, har dog ikke villet undlade paa Grundlag af ovenstaaende Redegørelse varmt at anbefale denne særlige Laaneform til Anvendelse ogsaa i Fremtiden, ligesom man ogsaa skal tillade sig at henstille, at Bevilningen søges forøget med f. Eks. 25 000 Kr., der kan holdes tilbage til Uddeling i Finansaarets Løb.

I Henhold til Lov Nr. 166 af 20. Marts 1918¹⁾ — se Bilag Nr. 3 — anvendtes der i Finansaaret 1918—19 et Beløb af 5 Mill. Kr. som Driftsloan paa indtil 500 Kr. til mindre erhvervsdrivende indenfor Haandværk og Handel og dermed ligestillede. Ifølge Lov af 1918 om Driftsloan til Haandværk m. m. Bekendtgørelse Nr. 301 af 3. Juni 1918 — se Bilag Nr. 4 — og Bekendtgørelse Nr. 345 af 25. Juni 1918 — se Bilag Nr. 5 — ansaas som erhvervsdrivende indenfor Handel og Haandværk og dermed ligestillede den, der selvstændig drev Handels-, Haandværks-, Fabriks-, Vognmands-, Beværter-, Skibsfarts- eller anden lignende borgerlig Næring, alt uden Vognmands-, Beværter-, Skibsfarts- eller anden lignende borgerlig Næring, alt uden Hensyn til, om der til Næringens Udøvelse krævedes Næringsadkomst eller ej.

For at komme i Betragtning skulde det som Regel være en Betingelse, at den paagældende ikke havde en højere skattepligtig Indkomst end 2000 Kr. eller højere statsskattepligtig Formue end 8000 Kr. Blandt kvalificerede Ansøgere skulde fortrinsvis saadanne tages i Betragtning, som kunde godtgøre, at de af Krigen skabte ekstraordinære Forhold havde paaført dem Tab eller Indtægtsnedgang i deres Næring. Loanene ydedes rente- og afdragsfrit i de første 3 Aar, hvorefter de forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages i Løbet af 10 Aar med $\frac{1}{10}$ aarlig.

Idet iøvrigt henvises til den som Bilag Nr. 4 trykte Bekendtgørelse af 3. Juni 1918, tilføjes, at der for Loanene ikke krævedes Sikkerhedsstilling, men blot et af Laantageren udstedt og i Forbindelse med to Vitterlighedsvidner underskrevet Gældsbevis.

Som Bilag Nr. 1 er optrykt en af Finansministeriet udarbejdet Oversigt — litra a — over de saaledes ydede Loan.

Efter de Forhandlinger, der under Finanslovdebatten i Folketinget i Rigsdags-samlingerne 1920—21 og 1921—22 fandt Sted om Industriens Stilling under den herskende økonomiske Krise, fremsattes der af Handelsministeren blandt de Foranstaltninger, der ansaas egnede til at mildne Krisen, Forslag om billige Statsloan til saadanne nødstedte industrielle Virksomheder, hvis Opretholdelse her i Landet var af almen Interesse, og som uden saadan Støtte ikke vilde være i Stand til at sætte Virksomheden i

Industri-
loanene af
1921—22.

¹⁾ Rigsdagstidende 1917—18: Folket. Tid. Sp. 4377, 4387, 4418, 4436 og 4470, Landst. Tid. Sp. 1764, 1892, 1898, Tillæg A., Sp. 4353, Tillæg B., Sp. 3003, 3021 og 3035. Tillæg C., Sp. 1269, 1335 og 1361.